

ಎನ್ನವುದೂ ಒಂದು ಕೊಲಾಜ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ. ಇದನ್ನೇ ನನ್ನ ಈ ಸರಣಿಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು – ಮೈಸೂರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕಡೆ ಹೋಡಿಗಳ್ಳಿ ಇವೆ. ಹಾಕಿದ ಒಂದಿಪ್ಪು ದಿನಗಳಿಗೆ ಅವೆಲ್ಲ ಹಾಳಾಗಿ, ಒಂದೊಂದು ಅಕ್ಕರಗಳು ತಪ್ಪುಹೋಗಿ ವಿಕ್ಷೇಪಿಸುವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಅದರ ಹಿಂದೆ ತಗಡು ಜೋಡಿಸುವ ಕಡೆ ಗ್ರಿಡ್ ಲ್ಯೂನ್‌ಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ನನ್ನ ಕಲಾಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಥ ಗ್ರಿಡ್‌ಲ್ಯೂನ್‌ಗಳು ಇವೆ. ಅವು ಒಂದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಹಾಗೆ, ಒಂದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಹರಿಯುವ ಹಾಗೆ ಏನನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವೊಂದು ರಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯಾಲಾಚಿಕಲ್ ಟ್ರೀಮ್ ಇದ್ದಾಗೆ. ಕಾಲ ಸರಿದುಹೋದ ಅನುಭವ ಆಗಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಇದರ ಜೋಡಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಎರಡೂ ಮುಖ್ಯ ಸಂವಹನ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿವೆ. ನನ್ನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡ – ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಎರಡೂ ಶಬ್ದಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಜಾಬ್, ನೋ ಪಾಕಿಂಗ್‌ನಂಥ ಶಬ್ದಗಳು ಬಂದರೆ ಅದು ಅಕ್ಕರಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಿಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಹನ್ನೋ ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರೋಟೆಫ್ರ್ ಬರಿ ಐ ಕ್ರೀಮ್ ಅಲ್ಲ, ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯೂ

ಕಲಾಸಂವಾದದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು

ರವಿಕುಮಾರ್ ಕಾತಿ ಅವರು ಕಲಾಕೃತಿ ರಚನೆಯ ಜೋಡಿಗೆ ಕಲೆಯ ಕುರಿತೆ ಚೋಧನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ತೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಲೆಯ ಜೋಡಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸುವುದು ಹೇಗೆ, ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟುಹೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಮ ಯಾವುದು? ಕಲೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ – ಹೇಗೆ ಕಲಾಸಂವಾದದ ಪುರಿತು ಮತ್ತು ಹಾಜಾರ್ಕೆಮೇಡ್ ಪೇರ್ಪರ್ ತಯಾರಿಕೆ ಕುರಿತು ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸರಣೆ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಈಗ ಯೂಷಣ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಕ್ರೂರ್ ಹೋಡ್ ಸಾಫ್ಟ್‌ ಮಾಡಿ ನೊಡಬಹುದು.

ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ; ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಹೇಗೆ ಏನೋ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

◆ ಕಲಾವಿದ ಸಮಾಜೀನತೆಗೆ ಸ್ವಂದಿಸುವುದು ಎಪ್ಪು ಮುಖ್ಯ?

ಒಬ್ಬ ಕಲಾವಿದ ತನ್ನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನಗೆ ತಂಬ ಮುಖ್ಯ ನನ್ನ ಕಾಲದ ಅನುಭವವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಹೇಡಿಗಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ರುದ್ರ ಹನುಮಾನ್ ಚಿತ್ರ ಇದೆ. ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಯಾರೋ ಕ್ಷೇಮಿಯಿತಿರುವ ಚಿತ್ರ ಇದೆ. ಅದರ ಪಕ್ಷ ‘ಪವಿತ್ರ ಗಂಗಾ’ ಎಂಬ ಅಕ್ಕರ ಇದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿಯೇ ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಯಾವುದಕ್ಕೋ ಪ್ರತಿಸ್ವಂದಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಸೂಚಕವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಬೇಕು, ಕವನದ ಹಾಗೆ. ರೂಪಕಳಿನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹೊಡಿಸಿಕು. ಅದೆಳಿಂಗಾಡೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಅರ್ಥಗಳು ಹೊರಡಬೇಕು. ನಾನು ಅಂಥ ದಾರಿಗಳನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವರು ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಸ್ವಂದನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ಕೃತಿ ಮೊದಲು ಒಂದು ಕಲಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಗೆದ್ದುಹೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕವನ ಎಪ್ಪೇ ಪೂರ್ತಿಲಿಟ್ಕಿಲ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಕವನವಾಗಿಯೂ ಯಶ್ವಿಯಾಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಚಾರ್ಕ ಮುಖ್ಯ ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಾವೇ ಹೇಳಿದೆ ನೋಡುಗಿರಿಗೂ ಬಿಟ್ಟುಹೊಡುವುದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟ.

◆ ಈ ವಿಷಮಾಲಾದಲ್ಲಿ ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಜೋಡಿಗೆ ಒಡನಾಟ ಎಪ್ಪು ಮುಖ್ಯ?

ಒಂದು ಸಂಗಠಿತ ನನ್ನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ನೋಡಬೇಕು ಎಯಿದನ್ನು ನಾಮಗೆ ಕಲೆಯೇ ಕಲಿಕೊಡುವುದು. ಈ ಒಮ್ಮದ್ದಿಕೋನ ನಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಂಬ ಮುಖ್ಯ ಯಾಕಿಂದರೆ ಇಂದು ಎಲ್ಲಾ ಮೇಲೂ ಒಂದೇ ‘ದೃಷ್ಟಿಕೋನ’ವನ್ನು ಹೇರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ‘ಜೀವನೊಯಿ’ ದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಲವು ರಾಮಾಯಣಗಳ ಕುರಿತ ಪಠ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದು ಇದರದ್ದೇ ಸೂಚನೆ. ಇದರ ಪ್ರತಿಯೇಧಕ್ಕಾಗಿ ನಾಮಗೆ ಹಲಬಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಒಹುದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಸಿಗುವುದು ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದಂಥ ಸ್ವಜನನೀಲ ಕಲಾಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ನಾಮಗೆ, ನಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಲೆ ಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in

